

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต ปี A

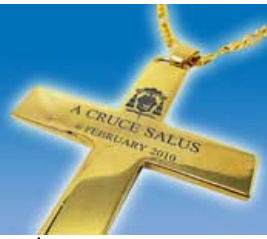
(วันที่ 23 มีนาคม ค.ศ. 2014)

พี่น้องที่รัก ในปี ค.ศ. 1888 ชายคนหนึ่งต้องตกใจเป็นอย่างมากเมื่อเขาอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งที่ลงข่าวเกี่ยวกับความตายของเขาเอง แน่نون มันเป็นการเข้าใจผิด อย่างไรก็ตาม เขาต้องตกใจและสะท้อนใจมากกว่านั้นอีกเมื่อพบว่าหนังสือพิมพ์ฉบับดังกล่าวเขียนบรรยายเกี่ยวกับตัวเขาในทำนองที่ว่าเขาเป็นคนแสวงหาและพบวิธีการใหม่ๆ เพื่อเข่นฆ่าประชาชนคนอื่นและร่ำรวยเพราะพฤติกรรมแบบนี้ เป็นความจริงที่ว่าเขาเป็นคนค้นพบดินระเบิดไดนาไมต์ซึ่งถ้านำไปใช้ในทางที่ถูกต้องก็จะเป็นประโยชน์อย่างมหาศาลในงานก่อสร้างบางอย่างแต่ถ้านำไปใช้ในทางที่ผิด มันก็สามารถทำลายชีวิตของมนุษย์เป็นจำนวนมากในคราวเดียวได้เช่นกัน

เมื่อเจอเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดแบบนี้ ในเช้าวันนั้นเองเขาตัดสินใจเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของเขาอย่างสิ้นเชิง เขาอุทิศความสามารถและพลังกำลังทั้งหมดของเขาไปในทิศทางใหม่โดยมุ่งทำงานเพื่อสันติภาพของโลก อาจเป็นเพราะความรู้สึกเสียใจที่ดินระเบิดที่เขาค้นพบถูกนำไปใช้ในการคร่าชีวิตมนุษย์ เมื่อเขาเสียชีวิตลงในปี ค.ศ. 1896 เขาจึงระบุในพินัยกรรมยกทรัพย์สินสมบัติให้นำไปตั้งมูลนิธิโนเบลเพื่อเป็นการสนับสนุนและมอบรางวัลให้แก่บุคคลที่มีผลงานวิจัยหรือสิ่งประดิษฐ์ที่โดดเด่น หรือสร้างคุณประโยชน์ให้กับมนุษยชาติ ชายที่พ่อพูดถึงนี่ก็คือ อัลเฟรด โนเบล (Alfred Nobel) นักเคมีชาวสวีเดน นั่นเอง

ในช่วงแรกของชีวิตที่ชายผู้นี้ทำงานในโรงงานผลิตไดนาไมต์ เขาเหมือนกับหญิงชาวสะมาเรียที่มาบ่อน้ำเพื่อตักน้ำ น้ำเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต เหมือนดินระเบิดไดนาไมต์ที่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับงานก่อสร้างบางอย่าง แต่ที่บ่อน้ำ หญิงคนนั้นได้พบกับพระเยซูเจ้าและพระองค์ได้ทรงเสนอน้ำที่ให้ชีวิตแก่นาง นางประทับใจในตัวของพระเยซูเจ้ามากจนกระทั่งทิ้งไห้ของนางไว้ที่บ่อและกลับไปในเมืองเพื่อบอกกับทุกคนว่านางได้พบกับบุคคลที่นางคิดว่าเป็นพระเมสสิยาห์หรือพระคริสตเจ้าแล้ว นางได้พบน้ำที่ให้ชีวิตและลิ้มรสชาติจากบ่อน้ำของยาโคบ

พอคิดว่าอัลเฟรด โนเบล คงมีประสบการณ์บางอย่างที่คล้ายกันในเช้าวันที่เขาพบข่าวเกี่ยวกับความตายของตนเองในหนังสือพิมพ์ ถ้าจะเปรียบเทียบ ก่อนที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น วิถีชีวิตประจำวันของเขาคงไม่ต่างจากหญิงชาวสะมาเรียที่ไปตักน้ำที่บ่อน้ำเพื่อจะมีน้ำดื่มประทังชีวิต แต่ข่าวที่ผิดพลาดเกี่ยวกับความตายของเขากระทบส่วนลึกในจิตใจของเขาจนทำให้เขาต้องเปลี่ยนแปลงวิถีทางในการดำเนินชีวิตอย่างสิ้นเชิงและเริ่มทำงานเพื่อสันติภาพของโลก แม้อาจจะอยู่ในรูปแบบที่แตกต่างจากประสบการณ์ของหญิงชาวสะมาเรีย ในเช้าวันนั้น อัลเฟรด โนเบลคงมีประสบการณ์บางอย่างที่คล้ายกับ

การพบพระเยซูเจ้าที่บ่อน้ำและพระองค์ทรงเสนอน้ำที่ทำให้ชีวิตแก่เขา เขาทิ้งไหที่เต็มไปด้วยอาวูฐไว้ที่บ่อน้ำนั้น และรีบกลับไปยังเมืองเพื่อบอกประชาชนให้ทำงานเพื่อสันติภาพของโลก

ตราบใดที่เรายังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ พอลึกคิดว่าเราต้องไปที่บ่อน้ำดังกล่าวนั้นทุกวันพร้อมกับไหของเราเพื่อพบกับพระเยซูเจ้า ที่นั่นพระเยซูเจ้าจะทรงยื่นข้อเสนอเดียวกันให้แก่เราเหมือนที่พระองค์ให้แก่หญิงชาวสะมาเรียคนนั้น **“ทุกคนที่ดื่มน้ำนี้จะกระหายอีก แต่ผู้ที่ดื่มน้ำซึ่งเราจะให้นั้นจะไม่กระหายอีก น้ำที่เราจะให้เขาจะกลายเป็นธารน้ำในตัวเขา ไหลรินเพื่อชีวิตนิรันดร”** (ยน4:13-14) เราแต่ละคนมีทางเลือกที่จะดักเอาเพียงน้ำจากบ่อน้ำดังกล่าวเท่านั้น หรือที่จะยอมรับน้ำที่ทำให้ชีวิตที่พระเยซูเจ้าทรงเสนอให้แก่เราด้วย

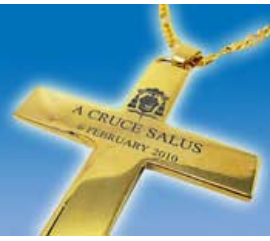
อะไรคือน้ำที่ทำให้ชีวิตอันนี้? พอลึกคิดว่าความหมายประการหนึ่งของน้ำที่ทำให้ชีวิตคือความรักของพระเจ้า เราไม่สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปโดยปราศจากความรักของพระเจ้า ถ้าเราไม่ได้รับน้ำที่ทำให้ชีวิตนี้จากพระเยซูเจ้าทุกวัน เราจะแสวงหาความพึงพอใจในทางอื่นๆ ซึ่งไม่มีวันจะเติมเต็มความปรารถนาของเราได้อย่างแท้จริง แล้วเราจะสามารถได้รับน้ำที่ทำให้ชีวิตนี้เพื่อว่าเราจะไม่กระหายอีกได้อย่างไร? ถ้าเรายังไม่ได้ดื่มน้ำที่ทำให้ชีวิตของพระเยซูเจ้าทุกวัน ก้าวแรกที่เรต้องทำคือยอมรับว่าเราต้องการน้ำที่ทำให้ชีวิตที่พระเยซูเจ้าทรงเสนอให้แก่เรา จากนั้น เราจึงสามารถหันมาหาพระองค์เพื่อรับน้ำที่ทำให้ชีวิตจากพระองค์

เราสามารถรับน้ำที่ทำให้ชีวิตจากพระเยซูเจ้าได้อย่างไร? พอลึกคิดว่ามีหลายวิถีที่เราจะสามารถรับน้ำที่ทำให้ชีวิตดังกล่าวนี้ **ประการแรก** เราสามารถรับน้ำที่ทำให้ชีวิตจากพระเยซูเจ้าโดยทางการอธิษฐานภาวนาและการอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน การอธิษฐานภาวนาเป็นการพูดคุยและติดต่อสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้ทรงเป็นความรัก พระคัมภีร์ที่เราอ่านเป็นประวัติศาสตร์แห่งความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ทุกคนและแสดงออกมาให้เราเห็นได้อย่างสมบูรณ์ที่สุดในการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงผู้เดียวของเรา **ประการที่สอง** ทุกครั้งที่เรารับพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท เรากำลังดื่ม น้ำที่ทำให้ชีวิตของพระองค์ สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงบอกว่าศีลมหาสนิทเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรักเพราะศีลศักดิ์สิทธิ์ประการนี้เผยแสดงให้เราเห็นความรักอันไม่มีขอบเขตของพระเจ้าต่อมนุษย์ทุกคน ความรักยิ่งใหญ่กว่าที่ทำให้พระองค์ทรงสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายและความรักจนถึงที่สุดอันทำให้พระองค์ทรงมอบพระกายและพระโลหิตให้แก่เรา **ประการที่สาม** ทุกครั้งที่เราหันมาหาพระเยซูเจ้าในศีลอภัยบาปหรือศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการคืนดี เรากำลังรับน้ำที่ทำให้ชีวิตจากพระองค์

พี่น้องที่รัก มหาพรตเป็นเทศกาลแห่งพระพรที่ยิ่งใหญ่ในพระศาสนจักรของเรา ซึ่งทำให้เราสามารถดื่มน้ำที่ทำให้ชีวิตจากพระเยซูเจ้าได้มากเป็นพิเศษจากทำกิจศรัทธาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการจำศีลอดอาหาร การอธิษฐานภาวนา การคืนดีกับพระเจ้า และการแสดงความรักและเมตตาใจต่อเพื่อนมนุษย์ อย่างไรก็ตามให้ช่วงเวลา 40 วันแห่งพระพรนี้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ จนกระทั่งพระเจ้าต้องส่งสัญญาณ

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

เดือนเราในวิถีทางที่เราไม่คาดคิดเหมือนที่เกิดขึ้นกับอัลเฟรด โนเบล นักเคมีชาวสวีเดนคนนั้น ให้เรา
พยายามใช้ช่วงเวลาแห่งพระพรนี้เต็มน้ำที่ชีวิตจากพระเยซูเจ้าให้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ **ขอพระ**
เจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน